

Klaudija Sedar

Evropsko leto kulturne dediščine

Leto 2018 sta Evropski parlament in Svet EU razglasila za Evropsko leto kulturne dediščine s ciljem, da se čim več ljudi spodbudi k odkrivanju in raziskovanju kulturne dediščine Evrope ter se okrepi občutek pripadnosti k skupni evropski družini. Ko govorimo o pomenu in vlogi kulturne dediščine, seveda ne gre mimo dejstva, da je dediščina vsepovsod okoli nas, najsi na njej obstane naš pogled, jo slišimo skozi ljudske pesmi in pripovedi, jo primemo v roke, spoznavamo skozi navade in šege, tradicijo in vrednote, jo okušamo ali poduhamo. Pravzaprav vse, kar je bilo nekoč nekje ustvarjeno, in se prenaša iz roda v roda, nas obdaja in je del nas, je kulturna dediščina, ki jo z obujanjem vnašamo v sedanji čas, jo ohranjamo in negujemo.

Najsi bo snovna (materialna) ali nesnovna (nematerialna), je odsev naših vrednot, identitet, tradicij in znanj. Ko nas zanima premična kulturna dediščina, nas pot najpogosteje vodi v knjižnice, muzeje, arhive in druge kulturne ustanove, na bogastvo nepremične kulturne dediščine pa nas opominja kulturna krajina, v kateri bivamo in smo hkrati začasni popotnik v njej. Ena med najbolj pisanimi kulturnimi dediščinami so zagotovo stara mestna jedra, v katerih nam impozantne zgradbe pripovedujejo vsaka svojo zgodbo, čeprav le nemo strmijo pred nami. A prav ta nam pripomorejo k razumevanju zgodovine mesta, pa ne le mesta, ampak tudi pokrajine in nenazadnje širšega okolja, iz katerega so prihajali kulturni in drugi vplivi, ki so prav tako pomembni pričevalci zgodovinskega razvoja.



Pogled na Mursko Soboto, 1946